

ος;

Από το βιβλίο:

«ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Χρυσοστομικός Άμβων Ε΄ Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ Τα νεύρα της ψυχής»

Ο κοινός Κύριος μας παρέδωσε υπόδειγμα προσευχής λέγοντας: « Όταν προσεύχεσθε μη φλυαρήτε όπως οι ειδωλολάτρες· διότι νομίζουν ότι θα εισακουσθούν με την πολυλογία τους» (Ματθ. 6,7) , ονομάζοντας βαττολογία την φλυαρία, που λέγεται με πολλά λόγια, αλλ' είναι στερημένη από κάθε ωφέλεια.

Όταν λοιπόν ο Κύριος απαγορεύη την φλυαρία, με αυτό που λέγει υπαινίσσεται ότι δεν πρέπει οι προσευχόμενοι να ζητούν αυτά που φεύγουν και χάνονται, ούτε την ομορφιά του σώματος, που μαραίνεται από το χρόνο και καταστρέφεται από την αρρώστεια και σκεπάζεται από τον θάνατο· διότι τέτοιο είναι το σωματικό κάλλος· είναι άνθος που ζει λίγο χρόνο, που φαίνεται για λίγο κατά την άνοιξη της νεότητας και που ύστερα από λίγο καταστρέφεται από την παλαιότητα του χρόνου. Αν όμως κάποιος θέλη να εξετάση και την υπόστασί του, τότε θα μπορέση να το περιφρονήση περισσότερο. Διότι τίποτε άλλο δεν είναι, παρά φλέγμα και αίμα και ρεύμα και χυλός μασημένης τροφής. Διότι από αυτόν και τα μάτια και οι

παρειές και οι μύτες και τα φρύδια και τα χείλη και όλο το σώμα ποτίζεται και αν σταματήσει κάποτε το πότισμά τους, οπωσδήποτε με αυτά θα λείψει και η ομορφιά του σώματος.

Ούτε να επιζητούν τον πλούτο των χρημάτων, που σαν τα νερά των ποταμών ρέει σε κάποια κατεύθυνση και μετά προς άλλη και μεταβαίνει άλλοτε σ' αυτόν και άλλοτε σ' εκείνον, και φεύγει από αυτούς που τον έχουν και δεν ανέχεται να παραμένη σ' αυτούς που τον αγαπούν και έχει αμέτρητους εχθρούς και σκόρους και ληστές και συκοφάντες και ναυάγια και πολεμικές επιθέσεις και επαναστάσεις λαών και κακουργίες υπηρετών και αφαιρέσεις εγγράφων και προσθήκες και μειώσεις και τα άλλα δεινά, όσα γεννιούνται σε όσους αγαπούν τα χρήματα από την φιλοπλουτία τους.

Ούτε να επιζητούν την δύναμη των αξιωμάτων διότι και σ' αυτήν γεννιούνται πολλές θλίψεις, φροντίδες που καταστρέφουν, συνεχείς αγρυπνίες, επιβουλές από τους φθονερούς, δολιότητες από αυτούς που μισούν, πολυλογία ρητόρων, που με τα πολύ πειστικά λόγια υποκλέπτει την αλήθεια και προξενεί μεγάλο κίνδυνο στους δικαστές.

Διότι υπάρχουν, πράγματι υπάρχουν μερικοί που είναι φλύαροι και λέγουν ανόητα, που ζητούν αυτά και τα παρόμοια από τον Θεό των όλων, δεν κάνουν όμως κανένα λόγο για τα αληθινά αγαθά.

Και οι άρρωστοι βέβαια δεν διδάσκουν στο γιατρό τη χρήση των φαρμάκων, αλλά μόνο ανέχονται όσα τους προσφέρει, έστω κι αν η μέθοδος της θεραπείας είναι επίπονη.

Ούτε όσοι ταξιδεύουν συμβουλεύουν τον κυβερνήτη πώς να κρατά το πηδάλιο και να κατευθύνει το σκάφος, αλλά κάθονται πάνω στα καταστρώματα και ανέχονται την δική του τέχνη, όχι μόνον όταν οδηγούνται από ευνοϊκούς ανέμους, αλλά και όταν βρίσκονται στον έσχατο κίνδυνο.

Και μόνο στο Θεό, που γνωρίζει πάρα πολύ καλά να μας δίνει ό,τι ακριβώς μας συμφέρει, δεν ανέχονται οι ανόητοι να παραχωρούν την ψυχή τους, αλλά ζητούν ως ωφέλιμα τα ολέθρια, κάνοντας όπως ο άρρωστος, που παρακαλεί το γιατρό να του δώσει όχι εκείνα που τον απαλλάσσουν από την αρρώστεια, αλλ' όσα τρέφουν την ύλη, την μητέρα της αρρώστειας. Και βέβαια ο γιατρός δε θα ανεχθή την παράκληση του αρρώστου, αλλά και αν ακόμη τον δη να χύνη δάκρυα και να θρηνή, θα ακολουθήσει την επιταγή της επιστήμης του περισσότερο και δεν θα λυγίσει από τα δάκρυά του και την απείθεια αυτή δεν την ονομάζουμε απανθρωπιά, αλλά φιλανθρωπιά. Διότι όταν υπακούει στον ασθενή και του χορηγεί όσα τον ευχαριστούν, του συμπεριφέρεται όπως οι εχθροί του όταν όμως του

αντιστέκεται και πολεμά την επιθυμία του, συμπεριφέρεται με ευσπλαχνία και φιλανθρωπία. Έτσι και ο γιατρός των ψυχών μας, δεν δέχεται να δώσει σ' εκείνους που του ζητούν εκείνα που θα τους βλάψουν.

Ούτε πάλι οι φιλόστοργοι πατέρες δέχονται να δώσουν μαχαίρια ή κάρβουνα αναμμένα στα πολύ μικρά παιδιά τους που τα επιζητούν, διότι γνωρίζουν καλά ότι μία τέτοια ενέργεια θα τα βλάψει.

Μερικοί μάλιστα από αυτούς που δεν ξέρουν τι ζητούν στην προσευχή , έπεσαν στη χειρότερη ανοησία και δε ζητούν από τον Θεό στην προσευχή τους μόνο ομορφιά σώματος και πλούτο και εξουσία και όλα τα παρόμοια, αλλά και καταριώνται τους εχθρούς τους και παρακαλούν να πέσει πάνω τους κάποια τιμωρία και Εκείνον που με την προσευχή τους ζητούν για τον εαυτό τους να γίνη ήρεμος και φιλάνθρωπος, θέλουν Αυτόν με την προσευχή τους να Τον κάνουν για τους εχθρούς τους σκληρό και απάνθρωπο.

(Περί του κατά Θεόν ΕΠΕ 26, 124-128. ΡΓ 51, 26-27)

Πηγές: pentapostagma.gr -enoriakonstantinouelenis.blogspot.gr